

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie kieruje je przeciwko postanowieniu Sądu z dnia 21 września 2011 r. w sprawie T-141/05 RENV, którym postępowanie wszczęte w 2005 r. przez wnoszącego odwołanie i skarżącego w pierwszej instancji przeciwko decyzji Komisji zostało umorzone co istoty sprawy. Pierwotna skarga skierowana była przeciwko odmowie udzielenia przez Komisję pełnego dostępu skarżącemu do akt dotyczących umowy LIEN 97-2011.

Wnoszący odwołanie kwestionuje postanowienie Sądu z powodu błędnego zastosowania przepisów procesowych, w szczególności nieprawidłowej koordynacji postępowań w sprawach T-36/10 oraz T-141/05 RENV, w wyniku czego zdaniem wnoszącego odwołanie istotnie naruszone zostały jego interesy. Poza tym Sąd dokonał błędnego rozstrzygnięcia w sprawie kosztów na jego niekorzyść.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulío tis Epikrateias (Grecja) w dniu 3 listopada 2011 r. — Enosi Epangelmaton Asfaliston Ellados „EEAE”, Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis „SPATE”, Panellinios Syllogos Asfalistikon Symvoulon „PSAS”, Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon „SEMA”, Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symvoulon „PSAS” przeciwko Ypourgos Anaptixis i Omospondia Asfalistikon Syllogon Ellados

(Sprawa C-555/11)

(2012/C 25/61)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulío tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Enosi Epangelmaton Asfaliston Ellados „EEAE”, Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis „SPATE”, Panellinios Syllogos Asfalistikon Symvoulon „PSAS”, Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon „SEMA”, Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symvoulon „PSAS”

Strona pozwana: Ypourgos Anaptixis i Omospondia Asfalistikon Syllogon Ellados

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 2 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2002/92/WE zgodnie, z którym: „Działalność taka [wskazana w akapicie pierwszym tego przepisu] nie jest uważana za pośrednictwo ubezpieczeniowe, jeżeli jest podejmowana przez zakład ubezpieczeń lub pracownika zakładu ubezpieczeń, za którego pełną odpowiedzialność ponosi zakład ubezpieczeń” należy dokonywać w ten sposób, że umożliwia on pracownikowi zakładu ubezpieczeń niespełniającemu wymogów, o których mowa w art. 4 ust. 1 dyrektywy wykonywanie — okazjonalne i nie

jako główną działalność zawodową — działalności pośrednictwa ubezpieczeniowego również w sytuacji, gdy pracownik taki nie znajduje się w stosunku pracy podporządkowanej względem zakładu, który w każdym razie nadzoruje jego czynności lub należy uważać, że dyrektywa zezwala na taką działalność jedynie gdy jest ona wykonywana w ramach stosunku pracy podporządkowanej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo de Valladolid (Hiszpania) w dniu 3 listopada 2011 r. — María Jesús Lorenzo Martínez przeciwko Dirección Provincial de Educación Valladolid

(Sprawa C-556/11)

(2012/C 25/62)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado Contencioso-Administrativo de Valladolid

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: María Jesús Lorenzo Martínez

Strona pozwana: Dirección Provincial de Educación de Valladolid

Pytania prejudycjalne

Czy fakt bycia urzędnikiem, a tym samym fakt przynależności do jednego z korpusów [służby publicznej] tworzących strukturę publicznej kadry nauczycielskiej stanowi powód o charakterze obiektywnym wystarczający dla uzasadnienia tego, że składnik za „kształcenie ustawiczne” specjalnego dodatku do wynagrodzenia (potocznie zwany także „dodatkiem sześcioletnim”) przysługuje, po wykazaniu spełnienia ustalonych warunków, jedynie urzędnikom będącym członkami publicznej kadry nauczycielskiej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Rzeczpospolita Polska) w dniu 4 listopada 2011 r. — Maria Kozak przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Lublinie

(Sprawa C-557/11)

(2012/C 25/63)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Maria Kozak

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie

Pytanie prejudycjalne

Czy własna usługa przewozu wykonana przez biuro podróży w ramach ceny ryczałtowej pobranej od turysty z tytułu wykonanej na jego rzecz usługi turystycznej opodatkowanej na podstawie przepisów art. 306-310 Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ normujących szczególną procedurę opodatkowania VAT dla biur podróży, podlega — stanowiąc element konieczny dla jej wykonania — opodatkowaniu podstawową stawką podatku właściwą dla usługi turystycznej, czy obniżoną stawką podatku właściwą dla usługi przewozu osób na podstawie art. 98 w zw. z poz. 5 załącznika nr III ww. Dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Provinciale di Parma (Włochy) w dniu 7 listopada 2011 r. — Danilo Debiasi przeciwko Agenzia delle Entrate — Ufficio di Parma

(Sprawa C-560/11)

(2012/C 25/64)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione Tributaria Provinciale di Parma

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Danilo Debiasi

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate — Ufficio di Parma

Pytanie prejudycjalne

Czy istnieje sprzeczność między ustawodawstwem krajowym a prawem wspólnotowym, a dokładniej z jednej strony między art. 19 akapit piąty i art. 19a dekretu Prezydenta Republiki nr 633/72 oraz z drugiej strony art. 17 akapit drugi lit. a) dyrektywy 77/388/EWG⁽¹⁾, dokumentem COM(2001) 260 wersja ostateczna z dnia 23 maja 2001 r. i dokumentem COM(2000) 348 wersja ostateczna z dnia 7 czerwca 2000 r. a także „nierówne traktowanie” w zakresie systemu podatku VAT między poszczególnymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej zważywszy że stosują one różne stawki podatku VAT w przypadku takich samych świadczeń zdrowotnych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil de Alicante (Hiszpania) w dniu 8 listopada 2011 r. — Fédération Cynologique Internationale przeciwko Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza

(Sprawa C-561/11)

(2012/C 25/65)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Mercantil de Alicante

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Fédération Cynologique Internationale

Strona pozwana: Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza

Pytania prejudycjalne

Czy w postępowaniu, którego przedmiotem jest naruszenie prawa wyłącznego wynikającego ze wspólnotowego znaku towarowego, uprawnienie do zakazania jego używania w obrocie handlowym przez osoby trzecie, przewidziane w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009⁽¹⁾ z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, rozciąga się na każdą osobę trzecią, która używa oznaczenia wywołującego prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd (z uwagi na podobieństwo do wspólnotowego znaku towarowego i podobieństwo usług lub towarów), czy też przeciwnie, należy z tego kręgu wyłączyć osobę trzecią, która używa tego oznaczenia — objętego prawdopodobieństwem wprowadzenia w błąd — zarejestrowanego na jej rzecz jako wspólnotowy znak towarowy, do czasu unieważnienia rejestracji późniejszego znaku towarowego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 78, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Sibiu (Rumunia) w dniu 10 listopada 2011 r. — Mariana Irimie przeciwko Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

(Sprawa C-565/11)

(2012/C 25/66)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Tribunal Sibiu

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mariana Irimie

Strona pozwana: Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Pytanie prejudycjalne

Czy można przyjąć, że zasada skuteczności, równoważności i proporcjonalności środków prawnych w zakresie dotyczących jednostek naruszeń prawa wspólnotowego będących skutkiem stosowania przepisów niezgodnych z prawem wspólnotowym, która wynika z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i z prawa własności potwierdzonego w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej a także w art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, stoi na przeszkodzie przepisom prawa krajowego ograniczającym kwotę, jaką może uzyskać za szkodę jednostka, której prawo zostało naruszone?